

Going Down Under

Rust en ruimte in de Marlborough Sounds - Cook's eigen paradijsje

Een reis door het Zuidereiland van Nieuw Zeeland is niet compleet zonder een bezoek aan de Marlborough Sounds. De boottocht tussen het Noordereiland en het Zuidereiland licht alvast een tipje van de sluier op van dit prachtige natuurgebied. Het uitzicht vanaf de boot over de baaien en de beboste bergen van de Sounds in het noorden van het Zuidereiland doet verlangen naar méér. Maar pas op: eenmaal aangekomen in de Marlborough Sounds is de kans groot dat je nooit meer weg wilt...

Tekst: Marjolein te Winkel

Fotografie: Kim Davis

In vergelijking met de ruige schoonheid van de beroemdste sound van het Zuidereiland, Milford Sound, doen de Marlborough Sounds idyllisch aan. Alle gelijkenissen tussen de beide natuurgebieden houden op bij de naam. Het ontstaan van beide zee-engten is verschillend en dit verklaart ook het verschil in landschap. Milford Sound en de andere sounds in Fiordland, in het zuidwesten van het Zuidereiland, zijn ontstaan door enorme gletsjers die in zee schoven. De ijsmassa sleepte grote stukken land mee en vormde zo de waterwegen tussen de hoge bergen. De Marlborough Sounds daarentegen zijn onder water gelopen valleien. Door beweging van aardplaten zakten de bergen, waardoor de dalen onder zeeniveau kwamen te liggen. Er ontstonden kleine eilandjes en schiereilanden met nauwe waterwegen. Door het geleidelijke proces vormden zich honderden baaien tussen beboste bergen, die de Marlborough Sounds een zachte, vriendelijke uitstraling geven.

De Maori-legende over het ontstaan van de Sounds vertelt een heel ander verhaal.

Ontdekkingsreiziger Kupe had tijdens een tocht rond het Noordereiland problemen met een reusachtige inktvis. Het dier glipte in een kleine waterweg aan het zuiden van het Noordereiland en hield zich daar schuil, wachtend op de boot van Kupe die nieuwsgierig de inktvis was gevolgd. Toen de inktvis de boot in de gaten kreeg, viel hij Kupe aan. Na een zwaar gevecht zag de ontdekkingsreiziger kans de inktvis met een enorme bijl in tweeën te hakken. Terwijl Kupe enthousiast om zich heen hakte, raakte hij stukken van het Zuidereiland die daarbij losraakten van het vasteland: de Marlborough Sounds.

Tijd voor een hangmat

De glooiende, groene bergen, het blauwe water in de baaien en kleine strandjes van de Marlborough Sounds stralen rust uit die onmiddellijk effect schijnt te hebben op de bewoners en de bezoekers van gebied. Van stress of drukte is hier geen sprake, van haast heeft nog nooit iemand gehoord. Iedere dag is er wel even tijd om in een hangmat te liggen of om aan het water te zitten en over een van de prachtige baaien uit te kijken. En terwijl je zo voor je uitstaart en geniet van het uitzicht terwijl op de achtergrond tientallen vogels fluiten, begin je te begrijpen hoe kapitein James Cook zich gevoeld moest hebben toen hij met de Endeavour in 1770 hier aanmeerde. Cook kwam aan op een ongerept stuk natuur waar miljoenen vogels leefden, die dag en nacht hun aanwezigheid hoorbaar maakten. Diep onder de indruk van de omgeving keerde Cook in de zeven jaren na zijn eerste bezoek nog vier keer terug naar Ship Cove, zoals hij de paradijselijke baai noemde. Nog altijd wordt de komst van de ontdekkingsreiziger herdacht. Op het picknickveld met uitzicht over Ship Cove is een monument ter ere van de avonturier neergezet. Vanaf dit punt begint de Queen Charlotte

Track, een 71-kilometer lange wandelroute die je dwars door al het moois van de Marlborough Sounds leidt.

Adembenemende uitzichten

De wandelroute loopt van oost naar west, dwars door het meest zuidelijke schiereiland van de Sounds. Ten noorden van het schiereiland ligt de Kenepuru Sound en ten zuiden de Queen Charlotte Sound. De laatste zee-engte was ooit een handelsroute voor de oorspronkelijke bewoners van Nieuw Zeeland. Later maakten ook mijnwerkers, vissers en walvisvaarders gebruik van de waterweg. Tegenwoordig vaart, naast de honderden plezierbootjes, meerdere keren per dag de veerboot tussen Picton en Wellington door de sound. De Queen Charlotte Sounds en de gelijknamige wandeltrack kreeg de naam van de vrouw van koning George III, die over Engeland regeerde in de tijd dat Cook zijn beroemde reizen maakte.

Vanaf de wandelroute kijk je geregeld uit over een of beide sounds. De track heeft pittige stukken waar je flink moet klimmen. Er zijn echter ook grote stukken waar je over de bergrug loopt en volop kunt genieten van adembenemende uitzichten. In het winterseizoen, van maart tot en met november, is de hele route toegankelijk voor fietsers. Van december tot maart, het hoogseizoen, is de eerste 26 kilometer verboden terrein voor fietsers. Heb je weinig ervaring op een mountainbike, begin dan niet aan deze route. De steile klimmetjes, nauwe paden, vele obstakeltjes zoals stenen en boomwortels en de wandelaars maken de Queen Charlotte tot een moeilijk fietsbare track. Zeker in het hoogseizoen, als er veel wandelaars op de paden zijn, is het moeilijk om in een goed tempo door te fietsen. Heb je enige ervaring op de fiets, dan is de Queen Charlotte een echte uitdaging en voor het harde werk dat je moet leveren krijg je een beloning in de vorm van natuurschoon. Maart en april zijn de beste maanden om hier te fietsen: het wordt rustiger rond deze tijd en het weer is er nog steeds zomers.

Te land of ter zee?

Er is een gering aantal wegen in de Sounds, sommige hostels zijn alleen per boot of vanaf de wandelroute te bereiken. Er zijn diverse watertaxibedrijven die tal van mogelijkheden bieden. Ze brengen je naar hostels of naar Ship Cove als je aan de Queen Charlotte Track begint. Ook kunnen de watertaxi's je tas van het ene hostel naar het andere vervoeren zodat je niet al je bagage hoeft te dragen. Ook geven ze je de mogelijkheid om een deel van de track te lopen: de watertaxi kan je 's ochtends op een punt aan de track afzetten en haalt je aan het eind van de dag, na een flinke wandeling, weer op. In overleg met de watertaxibedrijven is bijna alles mogelijk.

Een andere mogelijkheid om van de Sounds te genieten is vanaf het water: per kajak. Er zijn diverse organisaties die een- of meerdaagse tochten aanbieden. Vanaf het water krijg je plaatsen te zien waar je anders nooit zou komen. En de kans is groot dat je onderweg zeehonden, watervogels en wellicht dolfijnen tegenkomt. Verschillende hostels, vaak aan het water gelegen, hebben kajaks waar de gasten gebruik van kunnen maken. Deze zijn echter alleen geschikt voor het rustige water in de baai. Wil je langere tochten maken, zorg dan voor een goede kajak.

Sprookjesachtige overnachtingen

Wandelaars en fietsers doen er verstandig aan genoeg tijd uit te trekken voor een verblijf in de Marlborough Sounds. Wandelend moet je rekenen op vier of vijf dagen, fietsend kun je in twee dagen klaar zijn. Neem echter de tijd om af en toe uit te rusten in een van de fantastische hostels langs de route. De meeste hostels hebben zowel *low budget* slaapzalen als

tweepersoonskamers *en suite*. De hostels zien er allemaal even sprookjesachtig uit, gelegen in de bossen en met uitzicht over een baai. De rust en ruimte geven je een echt vakantiegevoel. Hopewell, gelegen aan de Kenepuru Sound en alleen te bereiken per boot, is zeer populair. Het hostel is door een beperkt aantal bedden rustig en geeft je de kans ongestoord van een vakantie te genieten. Het hostel heeft kajaks en roeiboten die de gasten gratis kunnen gebruiken. Zo kun je zelf je avondeten uit zee halen. Ook Lochmara Lodge laat zijn gasten gratis gebruik maken van kajaks en roeiboten. Op het terrein van de Lodge zijn overal hangmatten opgehangen. Hier kun je genieten van de rust en de omgeving, ook 's nachts vanuit de hangmatten boven op de heuvel, met uitzicht op de sterrenhemel. Lochmara is vanaf de Queen Charlotte Track en per boot te bereiken en is een populaire rustplaats voor wandelaars en backpackers. Ook Punga Cove, Portage en Furneaux Lodge zijn populaire hostels waar je van rust en ruimte in de Marlborough Sounds kan genieten. Een klein beetje magie is er ook te vinden: spring op een mooie zomernacht in het water van een van de baaien en geniet van de fosforescentie, die het water sprankelend doet oplichten waar er beweging is. Echte dorpjes zijn er niet in de Sounds. Sommige hostels, zoals in Anakiwa en Portage, hebben kleine winkeltjes met levensmiddelen, maar het is verstandig en goedkoper om eten en drinken in Picton aan te schaffen voor je in de Sounds waagt.

Grootste parkiet ter wereld

Voor de komst van mensen regeerden de vogels in Nieuw Zeeland. Op drie soorten vleermuizen na, waren er geen landzoogdieren. Alle ruimte dus voor vogels, ook die vogels die niet konden vliegen. De beroemdste is natuurlijk de kiwi, Nieuw Zeelands nationale knuffeldier. Sinds de komst van mensen, die roofdieren als ratten, honden en possums meebrachten, is het voortbestaan van de kiwi en van andere grondvogels in gevaar. In de Marlborough Sounds genieten vogels nog steeds een voorkeursbehandeling. De kakapo, de grootste parkiet ter wereld, is daar een goed voorbeeld van. Er zijn slecht een handvol van deze dikke, groene vogels over, in 1995 slechts 51. Sindsdien gaat het aantal kakapo's langzaam omhoog, in 2003 waren er 86. Om de parkieten de kans te geven zich te vermenigvuldigen zijn er in Nieuw Zeeland een aantal eilandjes volledig roofdiervrij gemaakt. Maud Island, in het noorden van de Marlborough Sounds, is daar een van. Hier leven de kakapo's zoals ze dat ooit deden toen hun natuurlijke vijanden Nieuw Zeeland nog niet ontdekt hadden. Voor toeristen is het moeilijk om naar Maud Island te komen. Wel is het mogelijk om andere roofdiervrije eilandjes te bezoeken, zonder kakapo's maar met genoeg andere vogels. Motuara Island, een eilandje tegenover Ship Cove, is daar een van. In totaal zijn hier zo'n vijftig verschillende vogelsoorten, de een makkelijker te zien dan de ander. De eigenaren van Lochmara Lodge, een van de hostels gelegen aan de Queen Charlotte Track, biedt boottrips die je onder andere naar Motuara Island brengt. Op Stephens Island, in het noorden van de sounds, vind je de tuatara, een hagedissensoort die stamt uit de tijd van de dinosaurussen. Je hebt toestemming nodig om het eiland te bezoeken.

Lekker hapje

Het meest bezochte deel van de Marlborough Sound is het zuidelijke schiereiland, waar de wandelroute en diverse hostels zijn. Via slingerende wegen kun je ook dieper de sound ingaan, waar diverse kortere wandelroutes zijn en waar de kans dat je andere mensen tegenkomt nog kleiner is. Wel zul je waarschijnlijk een aantal inheemse vogels zien, zoals de weka. Net als de kiwi kan ook de weka niet vliegen. In de ochtenduren scharrelen de weka's rond op zoek naar voedsel. Ze schromen niet af en toe een kijkje te nemen als er wandelaars in de buurt zijn, wetend dat die vaak voedsel en afval achterlaten. Nog meer vogels vind je in

de baaien. Het water is het domein van de *shag*. Deze zwart-witte vogel voedt zich met zeevis. Hij vangt zijn prooi op uiterst fascinerende wijze: hoog boven het water vliegend duikt hij met een hoek van negentig graden richting water en met een rotvaart plonst hij de zee in, om even later al dan niet met een lekker hapje weer boven te komen.

De vogels in de Marlborough Sounds hebben hun paradijs gevonden en zijn niet van plan er ooit weg te gaan. Het risico is groot dat je hetzelfde overkomt, want heb je eenmaal de schoonheid en de rust van de sounds ontdekt, dan is het moeilijk om het achter te laten.

Streamers:

Door het geleidelijke proces vormden zich honderden baaien tussen beboste bergen, die de Marlborough Sounds een zachte, vriendelijke uitstraling geven.

Diep onder de indruk van de omgeving keerde Cook in de zeven jaren na zijn eerste bezoek nog vier keer terug naar Ship Cove, zoals hij de paradijselijke baai noemde.

De hostels zien er allemaal even sprookjesachtig uit, gelegen in de bossen en met uitzicht over een baai. De rust en ruimte geven je een echt vakantiegevoel.

Hoog boven het water vliegend duikt hij met een hoek van negentig graden richting water en met een rotvaart plonst hij de zee in.

Praktische informatie

Ligging en bereikbaarheid:

De Marlborough Sounds liggen in het noordoosten van het Zuidereiland.

Vanuit Picton zijn diverse watertaxibedrijven die je naar de plaats van bestemming in de Sounds kunnen brengen. De weg die zich door de Sounds slingert is te bereiken vanaf Picton en Havelock. Lang niet alle hostels en baaien zijn per auto te bereiken, maak hiervoor gebruik van een watertaxi.

Vanaf Wellington gaat er meerdere keren per dag een boot naar Picton..

Beste reistijd en klimaat:

De Marlborough Sounds kun je het beste in de zomer, tussen december en april, bezoeken. De temperatuur is dan gemiddeld 25 graden maar kan daar ook ruim boven liggen. De droogste maanden zijn januari tot maart.

Visum:

In Nieuw Zeeland kun je zonder visum drie maanden rondreizen.

Gezondheid:

Er zijn vaccinaties nodig, het niveau van gezondheid is vergelijkbaar met die van Nederland. Wel moet je een reisverzekering met werelddekking afsluiten.

Valuta:

Als betaalmiddel wordt creditcard bijna overal geaccepteerd. In Picton kun je pinnen met je gewone bankpas. De Nieuw-Zeelandse dollar is ongeveer 0.53 euro waard

Accommodatie:

Er zijn diverse kampeerplaatsen in de Marlborough Sounds en aan de Queen Charlotte Track. Er is een aantal BBH-hostels, deze vind je in de BBH-gids, te verkrijgen bij het informatiecentrum. Voor een bed in een slaapzaal ben je ongeveer 20 dollar kwijt. Voor tweepersoonskamers betaal je ongeveer 40 dollar, luxe kamers lopen op tot 180 dollar per nacht.

Informatie:

In het Information Centre in Picton kun je alle informatie over activiteiten en accommodatie in de Marlborough Sound krijgen. De medewerkers zijn erg behulpzaam en kunnen je altijd helpen met het boeken van activiteiten. Ook Information Centres in grote plaatsen op het Zuidereiland en in Wellington hebben brochures over de Marlborough Sounds.